

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 28. 29. & 30. lib. Exodi, in quibus describitur
Textura Pontificalium & Sacerdotalium vestimentorum. Ritus consecrandi
Sacerdotes, jube sacrificium, oleum Unctionis & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

nuntiet, modò loquens de Deo, modò de mundo; nunc cogitans cœlestia, nunc terrena, duobus volens servire Dominis: quod tamen fieri nullatenus posse, non tantum hætenus dicta luculentur comprobant, sed ipsa veritas æterna definit Matth. 6. Age ergo Christiane Lector, cum Francisco Seraphico, si non opere, saltem affectu, exue terrena omnia, ut cum eo testari valeas: *Deus meus, & omnia!*

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 28. 29. & 30. lib. Exodi, in quibus describitur Textura Pontificalium & Sacerdotalium vestimentorum. Ritus consecrandi Sacerdotes, jure sacrificium, oleum Unctionis & Thymiana.

N.112. Considera 1. **D**EUM præcipisse: *Ipsa quoque textura vestis Pontificia, & cuncta operis varietas sit ex auro v. 8. cit. cap. aurum* verò sicut sæpius in sacris Paginis designat charitatem, ita etiam frequenter denotat Patientiam, quarum virtutum una alteri perquam vicina est teste Apostolò. Atque hinc S. August. lib. de Patient. c. 17. ait: *Quantò major in Sanctis est Charitas Dei, tantò magis pro eo, quod diligitur omnia tolerantur: ac per hoc inde est patientia vera Justorum, unde est in eis charitas Dei.* Amore divinò ardentissima Mater virginea exclamat Lucæ 7. *Dolentes querebamus te.* Ita dolor amoris indicium est, & inquisitionis stimulus, nullumque reperire datur fortius certiusque sinceræ veræque charitatis testimonium, quam velle pati propter amici bonum. Quare nunquam credidisset Dæmon: Hulticium Principem verò amore Dei flagrare; nî vidisset illum lubentè animò adversa omnia pro Deo perpeti: hoc ergo per experientiam docendus, percussit eum permittente Deò ulcere pessimò, bonis fortunæ jam antea spoliatum; Sed ad sui confusionem reperit, eum instar adamantis ad omnes malleos infractum. P. Rhod. lib. 3. c. 13. de virt. de Josepho Leoneffano ex Ord. S. Francif. refert; quòd cum nimia morbi vis judiciò Medicorum suaderet, membra actu infecta ignitò adurere ferrò, ne instar cancri malum serperet; & hinc corpus totum funibùs ligandum esset, quò minùs ob immanes cruciatus motum, gravioris damni sibi periculum adscisceret; abjectis ille funibùs Crucifixi Imaginem arripuerit, & hæc mea, dixerit, *fortissima sunt vincula: sicque lanienam immotas serenò ac renidente vultu pertule-*

tulerit, stupentibus omnibus hujus viri fortitudinem & constantiam. Non affero Laureati illius Laurentii Protomartyris factum, qui candentibus prunis impositus, dum in craticula ureretur, hilari facie Tyrannum alloquebatur: *Assatum est: jam versa, & manduca.* Hæc invicta patientia unde provenerit, docet S. Leo in natal. asserens: *Superari Charitas Christi flammâ non potuit, & segnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accendit.* Constat porro: Deum electos affligendô parem cum Aurifabro habere finem, qui aurum mittens in ignem, vult illud à terræ sæcibus discernere, ut splendorem & valorem augeat, & Cæsaris aut Principis imaginem ei imprimat. Quare ô Christiane Lector! si ardentibus prunis dolorum corporis, aut animæ desolationum à Deo imponaris excoquendus, ut fias Moneta, imaginem Christi exhibens, & simul *Spires odorem suavissimum vitæ Domini depurgatus à sæcibus delictorum, dic eum S. Augustino: Domine! hinc ure hic seca, tantum in æternum parce.* Offer Deo juxta imperium ejus v. 38. cit. capitis duos agnos: Unum manè, alterum vesperè: dolores videlicet, quos per diem sufferendos prævides, ejus honori summô manè dedica, & quos per noctem te pati continget, vesperè ei pariter consecra.

Considera 2. Quòd homo gratum Deo Sacrificium Laudis & precum oblaturus, debeat in labro æneo, veræ pœnitentiæ symbolo, se prius lavare lacrymâ, concitii pectoris. *Pœnitentiam age, & roga Deum,* dicebat olim S. Petrus Actor. 8. Hæc enim non præmissa, oratio vana atque inutilis est. Nam sicut sicarius regalis filii à se occisi sanguine madens, si Parenti ejus supplex fieret, utique indignationem potiùs, quam liberalitatem regiam sperare posset; ita qui in peccato gravi constitutus Deum orat, iram potiùs, quam gratiam conciliat, manus extendens, à sanguine Christi madidas. *Opposuisti nubem,* ait Propheta Thren. 3. peccatum videlicet, *ne transeat oratio.* Et Apostolus Joan. cap. 9. asserit: *Scimus, quia peccatores Deus non exaudit.* Agrotaverat Ezechias, à Propheta monitus, ut se disponeret, ad iter omnis carnis ineundum. Oravit hõc nuntiò territus Rex: at nihil optati retulit responsi. *Flevit posthæc fletu magnò v. 3. c. 38. Isaiæ, & ecce! vix lacrymæ fluxerant ex oculis, illicò auditum est: Audivi orationem tuam, & vidi lacrymas tuas.* Scimus; regium vatem proprios Legatos, qui ad se venerant truncatâ veste & attonsa barbâ, ad suum conspectum non admisisse. Scimus; Josephum è carcere eductum,

non prius aufum, sub regios ire oculos, antequam tonsus novâque indutus esset veste: nec ulli licuisse proprius accedere Absverum, qui faccum togæ locò ferebat. Quanto minus liceat, profitque homini, in squalido peccatorum sacco, in impexo ac intonso corde, in scissâ innocentiae veste se sistere Regi Regum? Moyses ipse vir Deo charissimus, accessurus ad visionem Rubi iussus est Exodi 3. *Solvere calceamenta*, opera videlicet mortua. Homo ille, qui Matth. 22. nuptiali non indutus veste, convivio solemniter interesse præsumperat, inde eiectus, & detrusus est in tenebras exteriores: quid ergo gratiæ expectet ille, qui in summa disgratia Dei constitutus, illum accedere non veretur? hinc passim sacræ testantur Paginæ: tales oratores abominabiles esse Deo. *Iniquitates vestrae dividerunt inter vos & Deum vestrum, & peccata vestra absconderunt faciem eius, ne exaudiat.* Isaia cap. 59. Quare Christiane Lector, ne Deo supplicans, repulsam patiaris, Sancti Petri monitis morem gere, Pœnitentiam præmittendô. Imiteris serpentes, quos Christus imitandos tibi proponit. Hi priusquam corpora immittant aquis, venena deponunt. Depone & tu, flumen Dei per orationes accessurus, venena peccati per veram & dolorosam confessionem. Utque sacrificium precum tuarum eò gratius acceptiusque reddatur Deo: hinc adde *Oleum*, nempe Misericordiam erga pauperes. *Altare tuum Christus est*, ait S. Bonav. Serm. 2. Dom. 5. Pentec. *Quod in paupere vel in mente ubique invenies. Cogita, cui potum præbes & perhorrescas. Cogita, quia sacerdos Christi fias: cum propria manu ei offeras non carnem, sed aqua frigida calicem.* S. Chryostom. homil. 46. in Matth. 13.

Demum ad perfectionem sacrificii orationis tuæ adde Thymia, de quo agitur in cit. capite. Conficiendum illud est ex variis virtutibus, quas inter Primatum habeat Humilitas: hæc namque teste Eccles. 35. *Nubes penetrabit, & donec propinquet, non consolabitur.*

Doctrina 4.

Desumpta ex capite 31. & 32. lib. Exodi, in quibus describitur Præceptum de exacta observantia Sabbathi, adoratio vituli, & triginta millium hominum interitus.

N.114. Considera 1. **Q**uod si Deus tam exactum Sabbathi Cultum imperaverit: Ut homo opus tantummodò physicum illâ